

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Agentura MM Praha, s.r.o., IČO: 27145123**
se sídlem Řitka, Sportovní 122
zastoupený advokátkou Mgr. Janou Gavlasovou
se sídlem Chýně, Západní 449

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Praha 1, Na Františku 32
zastoupené advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
se sídlem Praha 5, Kořenského 1107/15

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2023, č. j. MPO 85279/2023,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 16. 8. 2023, č. j. MPO 85279/2023, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení 9 800 Kč, a to do rukou zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Jany Gavlasové.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) [dále jen rozpočtová pravidla], rozhodnuto tak, „že žádost o podporu podaná v rámci výzvy č. 3.3A k Programu podpory podnikatelských subjektů v oblasti kultury postižených celosvětovým COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID – KULTURA“ se zčásti poskytne dotace a zároveň žádost ve zbytku zamítne“. Evidenční číslo žádosti 2134000416.
2. Žalovaný v dané věci rozhodoval již podruhé, když jeho předchozí rozhodnutí (rozhodnutí ze dne 11. 6. 2021, č. j. MPO 521883/2021) bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 27. 5. 2022, č. j. 9 A 78/2021-87, zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Důvodem zrušení rozhodnutí ze dne 11. 6. 2021, č. j. MPO 521883/2021, byl závěr soudu o jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, neboť toto rozhodnutí neobsahovalo důvody a úvahy žalovaného, z nichž by bylo patrné, proč žalovaný rozhodl tak, jak učinil, z jakých důvodů části žádosti nevyhověl a proč v jedné z přiznaných kategorií dotaci oproti žádosti krátil. V dalším řízení tak byl žalovaný povinen vydat rozhodnutí souladné s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

II. Obsah žaloby

3. V prvním žalobním bodě žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Tvrdil, že z výroku napadeného rozhodnutí není seznatelné, jak bylo rozhodnuto, tedy v jaké části bude dotace poskytnuta, v jaké bude zamítnuta a není ani uvedeno, kdy se tak stane. K tomu žalobce odkázal na body 22. a 23. předchozího rozsudku zdejšího soudu. Dle žalobce lze z odůvodnění rozhodnutí (v žalobě mylně uvedeno rozsudku) dovodit, že leasing, kdy si žadatel auto koupí a splácí ho, je vyloučen z výzvy. Tedy napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek řádného výroku a nedostatek důvodů a úvah žalovaného.
4. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zveřejněnými pravidly výzvy 3.3. Tvrdil, že podle čl. 10.5 bod vi výzvy č. 3.3. se uznatelnými náklady za kontinuální činnost v kultuře ovlivněnou zpřísněnými podmínkami a opatřeními Ministerstva zdravotnictví, pro účely výzvy č. 3.3, rozumí náklady za provoz a pojištění za kontinuální činnosti v oblasti kultury a mezi nimi finanční služby a leasingy. Tyto náklady byly považovány za uznatelné také podle výzvy č. 2 a bez dalšího byly žalovaným uznány a uhrazeny.
5. Ve třetím žalobním bodě označil žalobce napadené rozhodnutí a jemu předcházející postup žalovaného za zcela nezákonné, hrubě porušující závazné právní předpisy a pravidla výzvy č. 3.3. Tvrdil, že došlo ke změně pravidel výzvy 3.3., aniž by tato změna byla jakkoliv zveřejněna.
6. Žalobce uzavřel žalobu tvrzením, že došlo k nezákonnému krácení poskytnuté dotace žalobci, aniž by k tomu byly dány důvody stanovené rozpočtovými pravidly.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

7. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.
8. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný poukázal na skutečnost, že z výrokové části je zcela zřejmé, jak bylo o žádosti rozhodnuto, a to tak, že dotace byla zčásti poskytnuta a ve zbytku zamítnuta, přičemž v odůvodnění byly podrobně popsány důvody, které vedly k vydání rozhodnutí, a byly vypořádány předložené listinné důkazy. Oproti zrušenému rozhodnutí byla ze strany žalovaného doplněna podrobná argumentace k jednotlivým položkám uplatněným v žádosti, ve které žalovaný vysvětlil, z jakých důvodů nemohlo být žádosti v konkrétních případech vyhověno.
9. Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že se s problematikou vyloučení tzv. finančního leasingu, kdy vozidlo, které je předmětem leasingu, je ve vlastnictví leasingové společnosti do doby uhrazení poslední splátky, z výzvy vypořádal, neboť v napadeném rozhodnutí uvedl s odkazem na čl. 10 odst. 10.4 bod i výzvy č. 3.3, že se v tomto případě nejedná o provozní náklad. Z žádosti o dotaci bylo zjevné, že celkem čtyři položky ze sedmi položek se týkaly leasingu vozidla Peugeot Traveller, Ford Crafter, Ford Turneo a Hyundai Genesis. Žalovaný uvedl, že situace by byla jiná v případě operativního leasingu, který však u těchto vozidel nebyl sjednán. Výklad čl. 10 odst. 10.4 bodu i výzvy č. 3.3 provedený žalobcem označil žalovaný za účelový a v rozporu s jazykovým zněním výzvy č. 3.3.
10. Již z původní žádosti o poskytnutí dotace je zřejmé, že žádost byla podána právě na základě výzvy 3.3. Žalovaný neporozuměl argumentaci, podle které byla žádost posuzována podle nikdy nezveřejněných pravidel výzvy č. 3.3.
11. Vydáním napadeného rozhodnutí byly zhojeny vady zrušeného rozhodnutí, v odůvodnění byly řádně popsány důvody, které vedly žalovaného k vydání rozhodnutí, a výrok je dostatečně určitý, a to tím spíše s řádným odůvodněním. Ke změně pravidel výzvy č. 3.3 nedošlo, žalobce pouze poukazoval na rozdílné znění výzvy č. 3.3 a výzvy č. 2, aniž by svá tvrzení doložil odlišným zněním výzvy č. 3.3. Prostřednictvím programů výzev se žalovaný snažil reagovat na unikátní a bezprecedentní situaci nastalou v souvislosti s virem SARS-CoV-2 a je tak logické, že postupně docházelo ke zpřesňování dikce jednotlivých výzev. Je pravdou, že výzva č. 2 mohla refundovat i finanční leasing, nicméně podle výzvy č. 3.3 to bylo výslovně vyloučené.
12. K tvrzenému nezákonnému krácení poskytované dotace žalovaný uvedl, že na dotaci není podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel právní nárok a posouzení, zdali bude žádosti vyhověno, případně v jakém rozsahu, je plně v gesci žalovaného.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 14m odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel poskytovatel rozhodnutím zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci.
 - Podle § 14m odst. 1 písm. c) rozpočtových pravidel dotaci nebo návratnou finanční výpomoc zčásti poskytne a zároveň žádost ve zbytku zamítne.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

- Podle § 14m odst. 2 rozpočtových pravidel je-li dotace nebo návratná finanční výpomoc zcela nebo zčásti poskytnuta, obsahuje výroková část rozhodnutí náležitosti uvedené v § 14 odst. 4 písm. c) až h) a může obsahovat náležitosti uvedené v § 14 odst. 4 písm. i) a v § 14 odst. 5 až 7.

15. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

16. Soud se předně zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí přezkoumatelné. Vlastní přezkum rozhodnutí správního orgánu je totiž možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Přezkoumá-li totiž krajský soud rozhodnutí správního orgánu, které pro chybějící odůvodnění nebo nesrozumitelnost nebylo přezkoumání vůbec způsobilé, zatíží vadou nepřezkoumatelnosti i své rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006-91). Soud pak v projednávaném případě dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.
17. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost zejména takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak bylo ve věci rozhodnuto, nebo jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod uvedený pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-78, č. 133/2004 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost je dále takové rozhodnutí, které postrádá základní zákonné náležitosti, či jehož výrok je v rozporu s odůvodněním. Může se jednat též o rozhodnutí, jehož závěry jsou v příkrém rozporu se skutkovými zjištěními, nebo jehož odůvodnění je ve vztahu k výroku nejednoznačné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS). Rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, je-li rozpor v něm odstranitelný výkladem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 1 Afs 38/2006-72).
18. Za rozhodnou pro posouzení projednávaného případu soud považoval skutečnost, že z žalovaným formulovaného výroku [žádosti se „zčásti poskytne dotace a žádost ve zbytku zamítne“] není možné nikterak dovodit, jaká část dotace byla žalobci poskytnuta a v jaké části byla žádost žalobce zamítnuta. V tomto případě je tak nutno hledat odpověď v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však vyplývá toliko, v jaké části byla žalobci dotace poskytnuta. Konkrétně se jednalo o částku 157 841,76 Kč. Podle § 14m odst. 2 rozpočtových pravidel ve spojení s § 14 odst. 4 písm. c) tohoto zákona, však tato částka měla být uvedena ve výrokové části rozhodnutí. V jaké části byla žádost žalobce zamítnuta, případně v jaké výši žalobce o dotaci požádal, nelze z odůvodnění napadeného rozhodnutí nikterak dovodit. Z výše uvedeného vyplývá, že vadu výroku napadeného rozhodnutí spočívající v absenci údaje, v jaké části byla žádost žalobce zamítnuta, nelze jakkoliv výkladem překlenout.
19. Soud toliko pro doplnění dále odkazuje na výrokovou část napadeného rozhodnutí, jejíž citaci uvedl v bodě 1. tohoto rozsudku. Z výrokové části vyplývá, že návětí výrokové části (Ministerstvo průmyslu a obchodu rozhodlo o žádosti...) nenavazuje na vlastní výrok (se zčásti poskytne dotace a zároveň žádost ve zbytku zamítne). Dále z výrokové části vyplývá, že žalovaný ve výrokové části odkázal na § 14m odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel. Toto ustanovení umožňuje správnímu orgánu toliko zamítnout žádost o dotaci. Naproti tomu vlastní výrok žalovaný formuloval tak, že žádosti se „zčásti poskytne dotace a žádost ve zbytku

zamítne“. Rozpočtová pravidla dovolují správnímu orgánu dotaci zčásti poskytnout a ve zbytku žádost zamítnout, avšak takový postup je upraven v § 14m odst. 1 písm. c) [nikoliv v písm. b)] rozpočtových pravidel. Z výše uvedeného vyplývá, že výroková část napadeného rozhodnutí je ve vzájemném rozporu, kdy poukazovanému § 14m odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech neodpovídá formulace vlastního výroku. Z výrokové části tak nelze jednoznačně dospět k závěru, jak bylo ve věci rozhodnuto. Skutečnost, jakým způsobem bylo ve věci rozhodnuto, je tak nutno dovozovat ze spojení výroku napadeného rozhodnutí s jeho odůvodněním. Na základě odůvodnění napadeného rozhodnutí lze dospět k závěru, že žalovaný v projednávaném případě měl v úmyslu postupovat podle § 14m odst. 1 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech. V odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž žalovaný poukázal na krácení pouze některých nákladů a částečné poskytnutí dotace.

20. Soud má za to, že trvání na pregnantní formulaci výrokové části a zejména výroku napadeného rozhodnutí nelze považovat za přepjatý formalismus. Přezkoumatelnost správního rozhodnutí je objektivní kategorií. Výroková část musí obstát sama o sobě, aniž by bylo třeba zásadního a složitého domýšlení jejího obsahu z odůvodnění rozhodnutí či z jiných skutečností. Pouze výroková část napadeného rozhodnutí je závazná a vyvolává právní účinky, musí z ní tedy jednoznačně a pro každého (i pro subjekty stojící stranou správního řízení) vyplývat, o čem bylo rozhodováno a jak bylo rozhodnuto. I výrokovou část správního rozhodnutí samozřejmě lze vykládat a případně tím odstranit nedostatky spočívající ve formulační neobratnosti (viz např. absence návaznosti vět a výroku ve výrokové části), v písařských chybách (viz např. žalovaným chybně uvedený odkaz na ustanovení rozpočtových pravidel), ve vynechání určitých detailů apod. O takový případ však v projednávané věci nejde, když výroková část napadeného rozhodnutí vykazuje zcela zásadní deficity, spočívající absenci informací, v jaké části bylo žádosti žalobce vyhověno a v jaké části byla žádost žalobce zamítnuta, přičemž odpověď na otázku, v jaké části byla žádost zamítnuta nelze nalézt ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
21. Pro úplnost soud uvádí, že nepřehlédl tabulku uvedenou v napadeném rozhodnutí. Tato tabulka, respektive údaje v ní uvedené, neodpovídají žádosti žalobce (viz strana 5 žádosti, bod 4. Kontinuální činnost), přičemž z tabulky nikterak neplyne, v jaké výši bylo žalobcem o dotaci žádáno, nebo v jaké části byla žádost zamítnuta.
22. Zrušení správního rozhodnutí pro nesrozumitelnost spočívající v tom, že z výrokové části není zřejmé, jak bylo ve věci rozhodnuto, vylučuje možnost, aby se soud zabýval jednak tím, zda byl dodržen závazný právní názor soudu vyslovený v rozsudku ze dne 27. 5. 2022, č. j. 9 A 78/2021-87, a jednak žalobními námitkami. Přesto však soud pokládá za vhodné a instruktivní nad rámec rozhodovacích důvodů uvést, že by žalovaný měl odůvodnění napadeného rozhodnutí věnovat náležitou pozornost tak, aby z něho bylo patrné, na základě jakých skutečností a důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Protože soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., prvním výrokem je zrušil a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
24. V dalším řízení bude na žalovaném, aby o žádosti žalobce rozhodl způsobem, který je upraven v rozpočtových pravidlech, a svůj postup řádně odůvodnil, a to včetně náležitého

vypořádání námitek žalobce, čítaje v to i ty, které jsou uvedeny v žalobě sp. zn. 17 A 112/2023.

25. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání (navzdory skutečnosti, že žalobce v reakci na výzvu soudu sdělil, že s rozhodnutím bez jednání nesouhlasí), neboť takový postup mu umožňuje § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce a soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související s právním zastoupením žalobce advokátkou. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3 100 Kč [§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky]. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí částku ve výši 9 800 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Jany Gavlasové.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. května 2024

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.